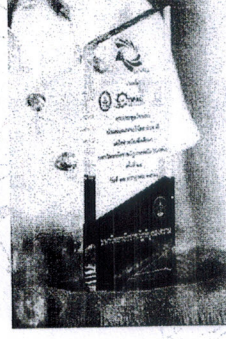
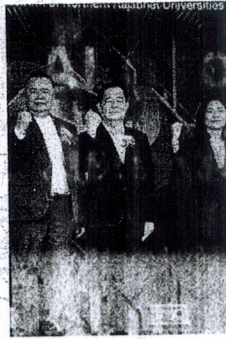

รายงานสืบเนื่อง

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ
เครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ 25

**“เมื่อ AI ครองโลก มนุษย์จะอยู่อย่างไร?
: มิติใหม่แห่งการศึกษาเพื่ออนาคต”**

โดยสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย (สพบท.)
สมาคมวิจัยสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย
สมาคมวิชาชีพเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ร่วมกับเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU)
วันที่ 26 กรกฎาคม 2568
ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

คำนำ

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ (Proceedings) จากการจัดการประชุมวิชาการการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ 25 “AI มิติใหม่แห่งการศึกษาเพื่ออนาคต” ในวันที่ 26 กรกฎาคม 2568 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย (สพบท.) สมาคมวิจัยสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย และสมาคมวิชาชีพเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกับเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ทั้ง 8 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามและมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่บทความวิชาการและบทความวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ นักวิชาการและนักวิจัย จากมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ใน 3 กลุ่มสาขา ดังนี้ 1) กลุ่มการศึกษา 2) กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ 3) กลุ่มวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยมีบทความที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Reviewers) จากหลากหลายสถาบัน บทความละ 3 ท่าน โดยบทความวิจัยที่ผ่านการนำเสนอผลงานทั้งภาคบรรยายและภาคโปสเตอร์ พร้อมจัดทำบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) จำนวนทั้งสิ้น 45 บทความ

ในนามคณะผู้จัด ขอขอบพระคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาพิจารณาบทความ และให้ข้อเสนอแนะ เพื่อให้ผลงานมีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอขอบคุณอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้บริหารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ คณาจารย์ บุคลากร และนักวิจัยทุกท่านที่มีส่วนสนับสนุนการจัดการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ 25 ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี คณะผู้จัดหวังเป็นอย่างยิ่งว่า บทความวิจัยจากรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ (Proceedings) จะนำไปสู่การใช้ประโยชน์ทางวิชาการและต่อยอดองค์ความรู้ในการศึกษาวิจัย ตลอดจนนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสร้างสรรค์นวัตกรรมอย่างยั่งยืนต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวรรณ ศุภวิทิตพัฒนา

ผู้ช่วยอธิการฝ่ายมาตรฐานวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ประธานคณะกรรมการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความวิจัย

ในการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ

เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 25

วันที่ 26 กรกฎาคม 2568 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	สังกัด
รองศาสตราจารย์ ดร.ปจรรย์	ผลประเสริฐ
อาจารย์ ดร.ศุภรดา	อันซุนดา
อาจารย์ ดร.ภทธนาวรรณ	ฉันทรัตนโยธิน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิริงรอง	แสงอรุณเลิศ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาวีพร	ปานทอง
รองศาสตราจารย์ ดร.มานิตย์	สิงห์ทองชัย
รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัยวรรณ	ภูเทษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชาย	จันทร์ประทีป
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิติพร	เจาะจง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิดารัตน์	วุฒิสรีเสถียรกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมพงษ์	สุขเล็ก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา	ห้วนเหล็ม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภนารี	พิรส
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกทรา	พงศ์ศักดิ์ศรี
รองศาสตราจารย์ ดร.กัมปนาท	วงศ์วัฒนพงษ์
รองศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร	วุฒธะพันธ์
รองศาสตราจารย์ ดร.นิรดา	เวชญาลักษณ์
รองศาสตราจารย์ ดร.นิคม	นาคอ้าย
รองศาสตราจารย์ ดร.ประสิทธิ์ชัย	นรากรณ์
รองศาสตราจารย์ ดร.อลงกรณ์	เมืองไหว
อาจารย์ ดร. เคลน	บุญยานันต์

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

สังกัด

อาจารย์ ดร.กานติศ	ศิริสาคต์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อาจารย์ ดร.เกสร	กอกอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อาจารย์ ดร.นนทชา	ชัยวิชานันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อาจารย์ พีรภัทร	สงวนศิลป์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษ	สุจิตต์ธรรม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
รองศาสตราจารย์ พิมพ์ระวี	โรจน์รุ่งสัจย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์พนธ์	พรรณรัตน์ชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา	ผ่องพิทยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐตะวัน	ลิ้มประสงค์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิดารักษ์	ลีอชา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิสินี	ธีระธรรมสรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงพร	อุณจิตต์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิศากร	สุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เนตรดาว	หลวงใหญ่	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วีระ	พันอินทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐดนัย	ประเทืองบริบูรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
รองศาสตราจารย์ ดร.นิรันดร์	ภักดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
อาจารย์ ดร.พัทธพิชา	สกุลสืบ	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา	เกษมสินธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
อาจารย์ ดร.บุญลอย	จันทร์ทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
รองศาสตราจารย์ ตลเดช	ตั้งตระการพงษ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์กรณ	รอตทรัพย์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แคทรียา	อังก้องกำเนิด	มหาวิทยาลัยนเรศวร
อาจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ	คงลำพันธุ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยา	สัมพันธ์	มหาวิทยาลัยพะเยา
อาจารย์อดิเรก	ชัยนวกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์การนำเสนอผลงาน

Oral Presentation และ Poster แบบออนไลน์

ในการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ

เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 25

วันที่ 26 กรกฎาคม 2568 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	สังกัด	
รองศาสตราจารย์ ดร.ปจรรย์	ผลประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
รองศาสตราจารย์ ดร.โอภา	จำเภา	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา	สงวนรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัยวรรณ	ภูเท	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาวีพร	ปานทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
รองศาสตราจารย์ ดร.กัมปนาท	วงษ์วัฒนพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
รองศาสตราจารย์ ดร.ประสิทธิ์ชัย	นรากรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
รองศาสตราจารย์ ดร.นิคม	นาคอ้าย	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุวรรณ	นาตัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภณรี	พิรส	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อาจารย์ ดร. เคลน	บุญยานันต์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษ	สุจิตต์ตั้งธรรม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา	ผ่องพิทยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร	กิจจักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์พนธ์	พรรณรัตน์ชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐดนัย	ประเทืองบริบูรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
รองศาสตราจารย์ ดร.นิรันดร์	ภักดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิศากร	สุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา	เกษมสินธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
อาจารย์ ดร.บุญลอย	จันทร์ทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์กรณ	รอดทรัพย์	มหาวิทยาลัยนเรศวร

สารบัญ

หน้า

การนำเสนอแบบบรรยาย

กลุ่มการศึกษา

- การสังเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาสถานศึกษาที่ยั่งยืนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะผู้เรียน
ตามแนวทางพระราชทานอารยเกษตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นำพงศ์ จันทร์โท และณิศา เวชญาลักษณ์..... 107 - 121

กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

- การจัดการไฟฟ้าด้วยวิธีชุมชนบ้านสามขา : บทวิเคราะห์บนพื้นฐานหลักการ
ทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9
ปิยวดี นิลสนธิ มนัส สุวรรณ ธนัต บัญชัย และรัชพล สัมพุทธานนท์..... 122 - 136
- ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกอยู่คอนโดมิเนียมของประชากรวัยเริ่มต้นทำงาน
ในกรุงเทพมหานคร
ณัฐญา ประไพพานิช ทักษอร ฤชงค์ประเวศ รวิพรรณ สาสีผล ณัฏฐณิชา พุทธา
และขวัญเนตร พุทธิปัญญา..... 137 - 146
- พระลักษณ์เทวี เทพีแห่งความรัก
จิรฐิติกาล หนูภัยยันต์ และพรรณวดี ขำจริง..... 147 - 155
- การเข้ามาของชาติตะวันตกในจังหวัดภูเก็ต กรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411
สุวรรณา อ่อนแก้ว และลลิตา ภคเมธาวี และพรรณวดี ขำจริง..... 156 - 162
- บทบาทของภูเก็ตในฐานะเมืองท่าสำคัญของภูเก็ตในปี พ.ศ.2325 (ค.ศ.1782)
อรรถชัย คงชาติ ลลิตา ภคเมธาวี และพรรณวดี ขำจริง..... 163 - 169
- การศึกษาวัฒนธรรม มวยกาหยง ของชุมชนชาวเลบ้านราไวย์
มุกดา ไชยคำ และลลิตา ภคเมธาวี..... 170 - 175
- การศึกษาประวัติศาสตร์เมืองกลาง : กรณีศึกษาสงครามเก้าทัพ พ.ศ.2328
บัณฑิต ชำนาญ และลลิตา ภคเมธาวี..... 176 - 182
- การศึกษาพฤติกรรมการรับข่าวสาร ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์ต่อเว็บไซต์
กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ขวัญสิริ ต่ายจันทร์ วนิตา แซ่หยาง หฤทัย วื่อปรัชญากุล จรรยาภรณ์ กมลศุภไมตรี
มัลลิกาสุวรรณ เมธาสิทธิ์ แก้วเกิด วุฒิชัย สมองคุณ วราภรณ์ จันทะศร
และเอกรงค์ ปันพงษ์..... 183 - 193
- การศึกษาพฤติกรรมการรับข่าวสารจากการโปรโมตภาพยนตร์บนช่องทางติดต่อนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
กฤษฎา อินหล่อ กิตติพันธุ์ ชูกุศล นิชาภัทร ทาเขียว อธิภัทร อินผัด นันทาทิพย์ อยู่อ่อน
มาริสรา ฤกษ์จันทร์ รัชพล เขียวขำ วราภรณ์ จันทะศร และเอกรงค์ ปันพงษ์..... 194 - 204

การเข้ามาของชาติตะวันตกในจังหวัดภูเก็ต กรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411

The Arrival of Western Nations in Phuket: A Case Study from 1782 to 1868

สุวรรณา อ่อนแก้ว¹ และลลิตา ภคเมธาวี² และพรรณวดี ขำจริง³

¹คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

²คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

*s6511149122@pkru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาการเข้ามาและบทบาทของชาติตะวันตกในจังหวัดภูเก็ต กรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผ่านการวิเคราะห์เอกสารประวัติศาสตร์ ชาติตะวันตกเริ่มเข้ามามีบทบาทต่อดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อย่างชัดเจน ผลการศึกษาพบว่า ประเทศอังกฤษเริ่มเข้ามาในไทยช่วงปลายศตวรรษที่ 18 สืบสวนเส้นทางค้าแร่ดีบุก และทำสนธิสัญญา ส่งผลให้เศรษฐกิจขยายตัวมีบทบาทสำคัญและพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ดีบุกในจังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะกับตันฟรานซิส โลท์ ที่เข้ามาตั้งสำนักงานผูกขาดแร่ดีบุก ทำให้เกิดการค้ำระหว่างประเทศและดึงดูดแรงงานต่างถิ่นเข้าสู่ภูเก็ต โดยโปรตุเกสมีอิทธิพลด้านศาสนาและวัฒนธรรม ด้วยการนำศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกเข้ามาเผยแผ่และสร้างชุมชนคริสต์ในเมืองถลาง ส่วนออสเตรเลียมีบทบาทในช่วงหลัง โดยเฉพาะกับตันเอ็ดเวิร์ด โทมัส ไมล์ส ที่คิดค้นเรือดูดแร่ดีบุก ทำให้มีการผลิตแร่ และส่งเสริมให้ภูเก็ตเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจที่สำคัญ ความเคลื่อนไหวของชาติตะวันตกจึงไม่เพียงส่งผลเชิงเศรษฐกิจ ทั้งหล่อหลอมภูเก็ตให้เป็นเมืองที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมจนถึงปัจจุบัน

คำสำคัญ : ชาติตะวันตก บทบาททางการค้า บทบาททางการเผยแพรศาสนา

Abstract

This research aims to study the arrival of Western nations in Phuket during the period between 1782 and 1868, using qualitative research through the analysis of historical documents. Western powers began to play a more prominent role in Southeast Asia during this time. The study found that the British began entering Thailand in the late 18th century to explore trade routes, particularly for tin, and signed treaties that contributed to economic expansion. They played a key role in the development of Phuket's tin mining industry, especially through Captain Francis Light, who established a tin monopoly office in Phuket. This initiated international trade and attracted migrant labor to the area. Portugal had a strong influence in terms of religion and culture by introducing Roman Catholicism and establishing Christian communities in Thalang. Australia played a more significant role in the later period, especially through Captain Edward Thomas Miles, who invented the tin dredging boat, greatly improving production efficiency and helping Phuket become a major economic hub. Thus, the activities of Western nations not only impacted the economy but also contributed to shaping Phuket as a culturally diverse city an identity that remains sustainable to this day.

keywords : western nations, trade role, religious propagation role

บทนำ

ในระยะแรกที่ชาวโปรตุเกสเข้ามาตั้งถิ่นฐานนั้นพบว่า แหลมสลาغمีสภาพพื้นที่ทาง ด้านตะวันตกของเกาะเป็น ที่อกเขาใหญ่น้อยลาดลงริมทะเลซึ่งมีลักษณะเหมือนภูเขาทั้งเกาะ โดยคำว่าภูเขาในภาษาของชาวพื้นเมืองออกเสียงว่า บุกเก้ (ชาวมลายูออกเสียงว่า Bukit แต่ชาวพื้นเมืองทางปัตตานียังออกเสียงเป็นบูเก๊ะ เช่น บ้านบูเก๊ะคอนอในตำบลปะโด (ประตู) อ.มายอ จ.ปัตตานี เป็นต้น ซึ่งหมายถึงบ้านเขาน้อย แล้วเปลี่ยนเป็นภาษามลายูว่า คอนอ ภายหลังพวกนิยมนมลายูเดิม บูเก๊ะซึ่ง แปลว่าภูเขาซ้ำเข้าไปอีก ทำให้กลายเป็นบ้านภูเขา-ภูเขาน้อย หมายถึง ภูเขาที่ทอดยาวออกมาในทะเล นำมาสู่การเรียกชื่อว่า เกาะบูเก๊ะ ภายหลังพบว่ามีการเรียกชื่อ เกาะบูเก๊ะ เพี้ยนมาเป็นกลาง และยังมีการเรียกว่า อุยง ซึ่งแปลว่า แหลม เพราะหาก มองดูไกล ๆ จะพบว่า เกาะมีลักษณะคล้ายแหลมและมีแผ่นดินใหญ่ติดต่อกัน ทำให้เกาะกลางจึงเป็นแหลมที่เป็นต่งยื่นออกไป ขวางอยู่ในทะเลและสละดุดตาเท่านั้น ประทุม ชุ่มเพ็งพันธุ์ (2544) ทั้งหลักฐานทางธรณีวิทยาได้บ่งชี้ว่าในอดีตภูเก็เคยเป็นผืน แผ่นดินเดียวกับจังหวัดพังงามาก่อน แต่ต่อมาถูกทะเลกัดเซาะออกไปทำให้มีสภาพเป็นเกาะ สุนัย ราชภัฏธารักษ์ (2527)

นอกจากนั้นจังหวัดภูเก็ตในอดีตยังมีการเรียกชื่อว่า เมืองกลาง หรือเมืองกลาง อันเป็นเมืองเก่าของคนไทยซึ่งเป็น ที่รู้จักของชาวต่างชาติ คือ โปรตุเกส สเปน และฝรั่งเศส รวมทั้งพ่อค้า นักเดินเรือ เช่น อินเดีย จีน ญี่ปุ่น ลังกา มอญ มลายู และ ชาว โดยพ่อค้านักเดินเรือส่วนใหญ่รู้จัก ภูเก็ตในนามของเมืองอันเป็นแหล่งแร่ที่มีอำพัน ไหมงม และสินค้าป่าซึ่งเป็นสินค้าที่ชาว ยุโรป ต้องการ ทั้งภูเก็ตยังเป็นเมืองที่มีท่าจอดเรือที่เหมาะสม เพราะภูเก็ตมีลักษณะเป็นเกาะริมไหล่ทวีป (Continental Island) คือ เป็นเกาะที่ตั้งอยู่ตามชายฝั่งทะเลหรือไม่ไกลจากแผ่นดินมากนัก จึงมีลักษณะทางธรณีวิทยาคล้ายคลึงกับ แผ่นดินใหญ่ที่อยู่ใกล้เคียงบริเวณนั้น นอกจากนั้นภูเก็ตยังเป็น ที่รู้จักดีในหมู่นักเดินเรือ เนื่องจากการปรากฏชื่อ จังซีลอน (Junk Ceylon) ในแผนที่ของโปรโตเลมี (Ptolemy) ทั้งนักภูมิศาสตร์ชาวกรีกได้ระบุถึงแหลมจังซีลอนไว้ในตำราภูมิศาสตร์ว่า การเดินทางจากสุวรรณภูมิลงมาทางใต้ไปยังแหลมมลายูนั้นต้องผ่านแหลมจังซีลอน และยังปรากฏในหนังสือ จีนซึ่งเขียน โดย เจ้าชูกว (Tchao Jau Kaua) พิมพ์เมื่อ พ.ศ. 1176 ได้ระบุชื่อ เมืองสิลัน (SiLar) ว่าเมืองสิลันเป็นเมืองขึ้นของอาณาจักรศรีวิชัย สุนัย ราชภัฏธารักษ์ (2525)

แหลมสลาغمเป็นเกาะที่ชาวโปรตุเกสเคยได้รับรู้ชื่อเสียงถึงความมั่งคั่งในเรื่องแร่ดีบุกทำให้ชาวโปรตุเกสพากันมาตั้งถิ่น ฐานบนเกาะนี้เพื่อทำการค้าแร่ดีบุก ในช่วงแรกชาวโปรตุเกสได้ตั้งหมู่บ้านบริเวณภูเขาใกล้ทะเล โดยหมู่บ้านที่ตั้งขึ้นใหม่นี้ได้ เรียกตามชื่อภูเขาใกล้บ้านว่า บ้านบูเก๊ะ แต่ด้วยความที่คนพื้นเมืองทางใต้มักพูดเสียงสั้น ๆ ทำให้เมื่อเวลาผ่านไปจึงเรียกชื่อ หมู่บ้านนี้ว่า บูเก๊ะ โดยหมู่บ้านที่ตั้งขึ้นใหม่บริเวณนี้ในระยะแรกเป็นเพียงชุมชนเล็ก ๆ ของฝรั่งซึ่ง ตั้งขึ้นเพื่อติดต่อซื้อขายดีบุก จากคนพื้นเมืองที่หาขายโดยวิธีร่อนแร่ จากนั้นการซื้อขายได้ขยายตัวและพัฒนาชุมชนให้ใหญ่ขึ้นจนต้องมีการแต่งตั้ง หัวหน้าขึ้นดูแลเพื่อคอยปกครองและรับผิดชอบ ต่อเจ้าเมืองกรมการของไทย

อย่างไรก็ตามภูเก็ตหรือกลางได้มีการเปลี่ยนแปลงชื่อเรียกเรื่อยมาจนนำมาสู่การเกิดเป็น จังหวัดภูเก็ตที่มีลักษณะ เป็นเกาะและมีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ตั้งอยู่ทางชายฝั่งตะวันตกของภาคใต้ในน่านน้ำทะเลอันดามันและเป็นส่วนหนึ่งของมหาสมุทรอินเดีย กรมศิลปากร (2532) ทั้งเกาะภูเก็ตยังมีลักษณะภูมิประเทศที่ดี คือ เป็นเทือกเขาทอดในแนวทิศเหนือถึง ทิศใต้รวมทั้งการเป็นเกาะที่มีอ่าวและมีแนวทิวเขาที่สามารถใช้เป็นที่พักบังลมมรสุมได้เป็นอย่างดีประกอบกับการอยู่ติดกับ ทะเลอันดามันบริเวณด้านตะวันออกของมหาสมุทรอินเดีย จึงทำให้นักเดินเรือต่างชาติที่ต้องแล่นเรือผ่านบริเวณนี้จอดแวะพัก เรือ ทั้งยังทำให้เกิดการติดต่อซื้อขาย สินค้า เนื่องจากเกาะภูเก็ตหรือเกาะกลางมีแหล่งแร่ดีบุกจำนวนมากซึ่งสามารถนำไปผสม กับทองแดงเกิดเป็นสัมฤทธิ์ แล้วนำมาทำเครื่องมือ เครื่องประดับ และรูปเคารพต่างๆ จากประโยชน์ดังกล่าวทำให้แร่ดีบุกเป็น สินค้าที่ชาวตะวันตกต้องการ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ และสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ (2504) เพราะยุโรปในช่วงที่มีการปฏิวัติอุตสาหกรรมได้มีการคิดค้นนำแร่ดีบุกไปหลอมใช้ ประโยชน์ ส่วนประเทศทางตะวันออกยังไม่มีเมื่อนำแร่ดีบุกไปใช้ประโยชน์ ทำให้การส่งออกแร่ดีบุกจึงเน้นส่งให้แก่

ชาวตะวันตก ดังนั้นผู้วิจัยจึงความสนใจศึกษาการเข้ามาของชาติตะวันตกกรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411 และศึกษาบทบาทของชาติตะวันตกที่มีต่อจังหวัดภูเก็ตกรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้ระเบียบวิธีการทางประวัติศาสตร์ มาใช้ในการรวบรวมหลักฐาน ซึ่งมีการรวบรวมข้อมูลเพื่อคัดเลือก วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ตีความมาสรุปผล และนำเสนอในรูปของการพรรณนาและบรรยาย โดยอาศัยหลักฐานในระดับปฐมภูมิ ทุติยภูมิ และตติยภูมิ

ผลการวิจัย

1. ศึกษาการเข้ามาของชาติตะวันตกกรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411

1.1 การเข้ามาของชาติตะวันตกกรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411 เห็นได้ว่าชาวอังกฤษในช่วงปลายศตวรรษที่ 18 โดยกัปตันโทมัส ฟอร์เรสต์ สำรวจเส้นทางการค้าแถบถลางและป็นัง ต่อมาในรัชสมัยพระพุทธเลิศหล้านภาลัย อังกฤษส่งจอห์น ครอเฟิร์ตเข้ามาค้าแร่ดีบุก และในรัชกาลที่ 3 เฮนรี เบอร์นีได้ทำสนธิสัญญาค้าขายกับไทยในปี พ.ศ. 2368 ทำให้เกิดการค้ากับป็นัง มะละกา และสิงคโปร์ รวมถึงกิจการเหมืองแร่ที่ภูเก็ต ต่อมาในปี พ.ศ. 2398 สนธิสัญญาเบาว์ริงทำให้การค้าขยายตัวและพ่อค้าจากยุโรปเข้ามาซื้อแร่ดีบุกมากขึ้น

1.2 การเข้ามาของชาติตะวันตกกรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411 โปรตุเกสยังคงมีบทบาทด้านศาสนาและวัฒนธรรมในภูมิภาคนี้อย่างต่อเนื่อง แม้จะเริ่มสร้างสัมพันธ์กับสยามตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา แต่ในช่วงต้นรัตนโกสินทร์ ชาวโปรตุเกสยังคงตั้งถิ่นฐานและดำเนินการเผยแผ่ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกในเมืองถลาง โดยอาศัยความสัมพันธ์อันดีที่มีมาแต่เดิม โปรตุเกสมีบทบาทในการสร้างชุมชนคริสตชนในภูเก็ตและส่งผู้สอนศาสนาเข้ามาเผยแผ่ความเชื่อในพื้นที่ ทั้งยังส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม เช่น สถาปัตยกรรมแบบยุโรปผสมจีน อาหาร ภาษา และขนบธรรมเนียมบางประการของชาวพื้นเมืองที่ได้รับอิทธิพลจากโปรตุเกส ทำให้โปรตุเกสยังคงเป็นหนึ่งในชาติตะวันตกที่มีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงในภูเก็ตช่วงเวลาดังกล่าว แม้จะไม่ได้มีบทบาทด้านเศรษฐกิจมากเท่าอังกฤษ

1.3 การเข้ามาของชาติตะวันตกกรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411 ของชาวออสเตรเลียในช่วงที่แร่ดีบุกเป็นที่ต้องการสูง อังกฤษต้องนำเข้าแร่จากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้มีการทำเหมืองแร่ดีบุกในพื้นที่ต่าง ๆ รวมถึงภูเก็ต พังงา และตะกั่วป่า การทำเหมืองต้องใช้แรงงานจำนวนมาก ส่งผลให้ชาวจีนอพยพเข้ามาทำงาน กัปตันแอตเวิร์ด โทมัส ไมล์ ชาวออสเตรเลียได้รับสัมปทานเหมืองแร่และก่อตั้งบริษัททุ่งคาฮาเบอร์ พร้อมคิดค้นเรือคูดแร่ดีบุกลำแรกของโลก ส่งผลให้การผลิตแร่ดีบุกเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทำให้เศรษฐกิจของภูเก็ตเติบโตและเฟื่องฟูจากอุตสาหกรรมเหมืองแร่ดีบุก

2. ศึกษาบทบาทของชาติตะวันตกที่มีต่อจังหวัดภูเก็ตในช่วง พ.ศ. 2325 - 2411 พบว่าชาติตะวันตกมีบทบาทสำคัญในด้านหลัก คือบทบาทด้านเศรษฐกิจและการค้า

ในสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช อังกฤษเริ่มเข้ามาค้าขายแร่ดีบุกกับเมืองถลาง โดยมี กัปตันฟรานซิส โลห์ เป็นผู้ตั้งสำนักงานผูกขาดแร่ดีบุกในภูเก็ต ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว การลงนามใน สนธิสัญญาเบาว์ริง พ.ศ. 2398 ทำให้การค้ากับชาติตะวันตกเติบโตอย่างรวดเร็ว พ่อค้าต่างชาติเข้ามาค้าขายจำนวนมาก ส่งผลให้ภูเก็ตกลายเป็นเมืองท่าสำคัญทางการค้าในภูมิภาค และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น การค้าขายกับตะวันตกไม่เพียงเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อสังคมและวัฒนธรรมด้วย ชาวตะวันตกบางคนเริ่มตั้งถิ่นฐานในภูเก็ต มีการนำเทคโนโลยี แนวคิด และรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบตะวันตกเข้ามาเผยแพร่ เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับคนพื้นเมือง รวมถึงการก่อสร้างอาคารในสไตล์ตะวันตกผสมจีนที่เรียกว่า “ชิโน-โปรตุกีส” ซึ่งกลายเป็นเอกลักษณ์ของภูเก็ตจนถึงปัจจุบัน ส่งผลให้ภูเก็ตกลายเป็นจุดบรรจบของวัฒนธรรมตะวันตกกับวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างชัดเจน

อภิปรายผลการวิจัย

1. การเข้ามาของชาติตะวันตกกรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411 พบว่าการเข้ามาของอังกฤษในไทยเริ่มตั้งแต่วางปลายศตวรรษที่ 18 โดยกัปตันโทมัส ฟอร์เรสต์สำรวจเส้นทางการค้าแถบกลางและป็นัง ต่อมาในรัชสมัยพระพุทธเลิศหล้านภาลัย อังกฤษส่งจอห์น ครอบเฟิร์ตเข้ามาค้าแร่ดีบุก และในรัชกาลที่ 3 เฮอร์ เบอร์นีได้ทำสนธิสัญญาค้าขายกับไทยในปี พ.ศ. 2368 ทำให้เกิดการค้ากับป็นัง มะละกา และสิงคโปร์ รวมถึงกิจการเหมืองแร่ที่ภูเก็ต ต่อมาในปี พ.ศ. 2398 สนธิสัญญาเบาว์ริงทำให้การค้าขายตัวและพ่อค้าจากยุโรปเข้ามาซื้อแร่ดีบุกมากขึ้น ในสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 2 กรุงศรีอยุธยาได้สร้างสัมพันธกับโปรตุเกสด้านการเมือง การค้า และศาสนา ตามนโยบายของโปรตุเกสที่สนับสนุนให้ชาวโปรตุเกสตั้งถิ่นฐานและแต่งงานกับคนพื้นเมือง โปรตุเกสได้นำศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกเข้ามาเผยแพร่ในไทย รวมถึงเมืองถลางและเกาะภูเก็ต ต่อมาในปี พ.ศ. 2214 คณะผู้สอนศาสนาชาวโปรตุเกส นำโดยนายเปเรซ ได้เผยแพร่ศาสนาและตั้งถิ่นฐานในเมืองถลาง นอกจากนี้ ในรัชสมัยพระไชยราชาธิราช โปรตุเกสได้รับอนุญาตให้สร้างวัดและโบสถ์ทั่วไทย ทำให้บทบาทของโปรตุเกสในไทยขยายตัวมากขึ้น และในช่วงที่แร่ดีบุกเป็นที่ต้องการสูง อังกฤษต้องนำเข้าแร่จากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้มีการทำเหมืองแร่ดีบุกในพื้นที่ต่าง ๆ รวมถึงภูเก็ต พังงา และตะกั่วป่า การทำเหมืองต้องใช้แรงงานจำนวนมาก ส่งผลให้ชาวจีนอพยพเข้ามาทำงาน กับตันแอนดรูว์ ทัมส์ ไมล์ ชาวนออสเตรเลียได้รับสัมปทานเหมืองแร่และก่อตั้งบริษัททุ่งคาฮาเบอร์ พร้อมคิดค้นเรือดูดแร่ดีบุกลำแรกของโลก ส่งผลให้การผลิตแร่ดีบุกเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทำให้เศรษฐกิจของภูเก็ตเติบโตและเฟื่องฟูจากอุตสาหกรรมเหมืองแร่ดีบุก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จังหวัดภูเก็ต (2552) ที่กล่าวว่า กล่าวถึง ชาวภูเก็ตว่าเป็นพวกผสมผสานกันทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมกับชาวมลายู ทั้งกัปตันโทมัส ฟอร์เรสต์ (Captain Tomas Forrest) ชาวอังกฤษที่เดินเรือมายังภูเก็ตใน พ.ศ. 2327 ได้รายงาน ว่า ชาวเกาะจังซีลอนพูดภาษาไทย และเข้าใจภาษามลายู ชาวเกาะนี้มีลักษณะหน้าตาคล้ายกับชาวมลายู และท่าทางคล้ายชาวจีนมาก จากการเข้ามาดังกล่าวทำให้จำนวนประชากรในจังหวัดภูเก็ต มีจำนวนมากขึ้นเรื่อยมา อีกทั้งการที่จังหวัดภูเก็ตมีชื่อเสียงเรื่องแร่ดีบุกจึงเป็นสาเหตุให้ประชากรจากต่างถิ่นทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศเข้ามาตั้งถิ่นฐานเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะชาวจีน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการเข้ามาเพื่อทำการค้าและเป็นแรงงาน ครั้นเมื่อการทำเหมืองแร่เริ่มลดน้อยลงทำให้มีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเข้ามาแทนที่ และยังทำให้จังหวัดภูเก็ตมีการเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากรจากการเข้ามาของกลุ่มคนต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว อาจเนื่องมาจากการพัฒนาอย่างรวดเร็วในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งทำให้จังหวัดภูเก็ตเกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภูมิภาคอื่น ๆ เข้าสู่จังหวัดภูเก็ต รวมถึงการมีประชากรแฝง (ประชากรที่อพยพเข้ามาอยู่อาศัยในพื้นที่เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 3 เดือน โดยไม่ได้แจ้งย้ายชื่อเข้าทะเบียนบ้าน) เข้ามาอยู่อาศัยโดยประชากรแฝงได้เข้ามาในลักษณะกลุ่มแรงงานต่างถิ่นที่เข้ามาทำงาน ประชาชนทั่วไป และ นักเรียนนักศึกษา ประชากรแฝงที่เป็นชาวต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรัศักร วัลลิโภดม (2528) ที่กล่าวว่า ครั้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (พ.ศ. 2352 - 2367) อังกฤษได้ส่งจอห์น ครอบเฟิร์ต (John Crawford) เข้ามาเพื่อทำการค้าแร่ดีบุกกับไทย และในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 2367 - 2394) อังกฤษได้ส่ง เฮอร์ เบอร์นี (Henry Burney) เข้ามาทำสัญญาค้าขายกับประเทศไทย ใน พ.ศ. 2368 อีกทั้งในรัชสมัยนี้พระองค์ได้ทรงอนุญาตให้อังกฤษทำการค้าขายในกรุงเทพฯ หัวเมือง ตะวันตกในเมืองไทรบุรี สตูล ตรัง พังงา และถลางได้ ส่วนในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงทำสนธิสัญญาเบาว์ริง กับอังกฤษ ส่งผลให้การค้าแร่ดีบุกขยายตัวขึ้นจนทำให้พ่อค้าจากป็นัง สิงคโปร์ และยุโรป เดินทางเข้ามาซื้อแร่ในถลางภูเก็ต เหล่านี้ได้ส่งผลให้กรุงเทพฯ กลายเป็นเมืองหลวง และเกาะภูเก็ตเป็นเมืองท่าที่เรือสินค้านานาชาติเข้ามาติดต่อค้าขายและทำการค้า กับพ่อค้าชาวไทย ต่อมาในปี พ.ศ. 2398 สนธิสัญญาเบาว์ริงทำให้การค้าขายตัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ส.พลายนอย (2523) ที่กล่าวว่า ในสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 2 ของกรุงศรีอยุธยา พระองค์ได้ทรงเจริญสัมพันธไมตรี กับโปรตุเกสทั้งด้านการเมือง การค้า และการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของ รัฐบาลโปรตุเกสที่ต้องการให้ชาวโปรตุเกสอยู่ประจำเมืองที่ทำการค้าขายและแต่งงานกับสตรีพื้นเมือง เมื่อเกิดลูกหลานให้อบรมขนบธรรมเนียมประเพณีให้เป็นโปรตุเกสนับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก

ทั้งการที่ประเทศไทยไม่รังเกียจศาสนาอื่นและให้สิทธิเสรีภาพแก่ทุกคน ทำให้คนเชื้อสายโปรตุเกสเข้ามาอยู่อาศัยในประเทศไทยรวมทั้งเมืองกลางหรือเกาะภูเก็ตเป็นจำนวนมาก ตั้งแต่นั้นมาศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกจึงเริ่มเข้ามาพร้อมกับชาวตะวันตกในเกาะภูเก็ต ซึ่งนำมาสู่การเกิดวัฒนธรรมข้ามชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบูรณ์ แกนตะเคียน (2523) ที่กล่าวว่า การเดินทางเข้ามาในจังหวัดภูเก็ตของชาวตะวันตก เพื่อทำการค้าเกี่ยวกับการรับซื้อแร่ดีบุกและแลกเปลี่ยนสินค้าอื่น ๆ ที่จำเป็นจนนำไปสู่การทำสนธิสัญญา ระหว่างไทยกับฝรั่งเศสเกี่ยวกับการซื้อขายดีบุกที่เมืองกลางบางคลี เมื่อ พ.ศ. 2231 ทั้งยังมีการติดต่อค้าขายอาวุธ ฝานิดต่าง ๆ เครื่องใช้ต่าง ๆ ในยุโรป หรือซื้อสินค้าจากเมืองหนึ่งไปขายอีกเมืองหนึ่งในภูมิภาคเอเชียซึ่งเป็นอาณานิคมของประเทศอังกฤษในนามบริษัทอินเดียตะวันออก (East India Company) รวมทั้งการซื้อขายสินค้านระหว่างเมืองต่าง ๆ บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันตกของไทยถึงแหลมมลายู นอกจากนั้น ยังพบว่าชาวโปรตุเกสที่เข้ามาในเมืองภูเก็ตบางคนมีโอกาสได้เป็นผู้ว่าราชการเมืองกลาง ดังเช่น ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชโปรดฯ ไทภราดาเรอเน ชาร์บอนโน (Rene Charbonneau)¹ เป็นเจ้าเมืองกลางประมาณ 3 - 4 ปี ซึ่งได้สร้างค่ายและป้อมที่ภูเก็ตก่อนย้ายกลับเขาไปยังกรุงศรีอยุธยา เมื่อภราดาเรอเน ชาร์บอนโน (Rene Charbonneau) ย้ายกลับเขารุงศรีอยุธยา คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ ในคณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2542, 2544, 44) สมเด็จพระนารายณ์มหาราชโปรดฯ ไทชีเออร์ บิลลี (Sieur Billi)² เป็นเจ้าเมืองกลางคนต่อไป ในสมัยตอนต้นรัตนโกสินทร์เมืองภูเก็ตเริ่มมีการทำเหมืองแร่ และได้มีชาวตะวันตกนำเครื่องจักรเข้ามาทำเหมืองแร่ดีบุก เช่น ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว กับตันแอตเวิร์ด โทมัส มิล (Captain Edward Thomas Miles) ได้รับอนุญาต ให้ใช้เรือชุดแร่ที่อ่าวทุ่งคาเป็นครั้งแรกในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ชาวตะวันตกได้นำเครื่องจักรเข้ามาทำเหมืองแร่ ทำให้กิจการเหมืองแร่เจริญมากขึ้นกว่าการใช้แรงงานคน

2. บทบาทของชาติตะวันตกที่มีต่อจังหวัดภูเก็ตกรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411 พบว่าดังนั้นจึงสรุปได้ว่า บทบาทการเข้ามาของชาวตะวันตกนั้นมีบทบาททางด้านการค้า ในสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช อังกฤษเริ่มทำการค้าดีบุกกับเมืองกลางผ่านกับตันฟรานซิส โลท์ ซึ่งตั้งสำนักงานผูกขาดแร่ดีบุกที่ภูเก็ต ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว การทำสนธิสัญญาเบาว์ริงส่งผลให้การค้าแร่ดีบุกขยายตัว พ่อค้าต่างชาติหลั่งไหลเข้ามาซื้อขายในภูเก็ต ทำให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างรวดเร็ว ภูเก็ตกลายเป็นเมืองท่าสำคัญที่เรือสินค้านานาชาติเข้ามาติดต่อค้าขาย นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ส่งผลให้ภูเก็ตผันตัวจากเมืองอุตสาหกรรมเหมืองแร่ดีบุกสู่เมืองท่องเที่ยว ชาวตะวันตกบางคนตั้งถิ่นฐานในภูเก็ต และเกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมข้ามชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนอม พูนวงศ์ (2556) ที่กล่าวว่า ขณะที่สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงทำการปรับปรุงบ้านเมืองและรวบรวมคนกลับคืนสู่ถิ่นฐานเดิม นั้น อังกฤษได้ส่งกับตันฟรานซิส โลท์ (Captain Francis Light) เข้ามาทำการค้าดีบุกกับเมืองกลาง ประกอบกับในขณะนั้นเกาะภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการค้าทางทะเล กับตันฟรานซิส โลท์ (Captain Francis Light) จึงขอพระบรมราชานุญาตจากสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชตั้งสำนักงานซื้อขายผูกขาดแร่ดีบุกที่เมืองกลาง กับตันฟรานซิส โลท์ (Captain Francis Light) จึงตั้งบ้านเรือนและสถานีการค้าที่บ้านท่าเรือในเมืองกลาง ดังนั้น การค้าแร่ดีบุกจึงเป็นรายได้หลักทางเศรษฐกิจของเมืองภูเก็ต หลังจากนั้น ได้มีการค้นพบแหล่งแร่ดีบุกในทะเลชายฝั่งตะวันตกของจังหวัดพังงา ยิ่งทำให้มีชาวตะวันตกและผู้คนจำนวนมากเดินทางมาแสวงหาโชคด้วยการลงทุนต่อแพและเรือชุดแร่ในทะเล สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีศักร วัลลิโภดม (2528) ที่กล่าวว่า สมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงทำสนธิสัญญาเบาว์ริง กับอังกฤษ ส่งผลให้การค้าแร่ดีบุกขยายตัว จนทำให้พ่อค้าจากปิ่น ลิงคโปร์ และยุโรปเดินทางเข้ามาซื้อแร่ในตลาดภูเก็ต เหล่านี้ได้ส่งผลเกาะภูเก็ตเป็นเมืองท่าที่เรือสินค้านานาชาติเข้ามาติดต่อค้าขายและทำการค้า กับพ่อค้าชาวไทย ทำให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างรวดเร็ว ภูเก็ตกลายเป็นเมืองท่าสำคัญที่เรือสินค้านานาชาติเข้ามาติดต่อค้าขาย นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ส่งผลให้ภูเก็ตผันตัวจากเมืองอุตสาหกรรมเหมืองแร่ดีบุกสู่เมืองท่องเที่ยว ชาวตะวันตกบางคนตั้งถิ่นฐานในภูเก็ต และเกิดการแลกเปลี่ยน

วัฒนธรรมข้ามชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของ *ไชยยุทธ ปิ่นประดับ (2558)* ที่กล่าวว่า การค้าเกิด การขยายตัวไปทั่วประเทศไทย รวมทั้งจังหวัดภูเก็ตเพราะจังหวัดภูเก็ตมีทรัพยากรแร่ดีบุก ซึ่งเป็นทรัพยากรที่ขาดแคลน ต้องการ นอกจากการเข้ามาทำการค้าของชาวตะวันตก การเข้ามาของตะวันตกยังได้นำมาสู่การปรับเปลี่ยนการค้าให้เป็น การค้าภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ซึ่งเป็นอีกหนึ่งเหตุผลที่นำมาสู่การเกิดวัฒนธรรมข้ามชาติในจังหวัดภูเก็ต คือการให้อิสระแก่พ่อค้าหรือผู้ที่สนใจทำการค้าขาย ประกอบกับการทำสนธิสัญญาเบาว์ริงในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ต้องการให้ประเทศไทยมีการค้าแบบสากล หรือเป็นที่ยอมรับในกลุ่มพ่อค้าทั่วโลกมากขึ้น สำหรับการเข้ามาของชาวตะวันตกเริ่มเห็นได้ชัดเจนเมื่อจังหวัดภูเก็ต ผันตัวจากเมืองอุตสาหกรรมเหมืองแร่ดีบุกสู่เมืองอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จนบางคนได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานและอยู่อาศัยใน จังหวัดภูเก็ต หรือบางคนได้สมรสกับหญิงไทยและใช้ชีวิตในจังหวัดภูเก็ต สอดคล้องกับงานวิจัยของ *สมบูรณ์ แก่นตะเคียน (2523)* ที่กล่าวว่า ในสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 2 ของกรุงศรีอยุธยา พระองค์ได้เจริญ สัมพันธไมตรีกับโปรตุเกสด้านการเมือง การค้า และการเผยแผ่ศาสนาคริสต์ ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของ รัฐบาลโปรตุเกสที่ต้องการให้ชาวโปรตุเกสอยู่ประจำเมืองที่ทำการค้าขายและแต่งงานกับสตรีพื้นเมือง และเมื่อเกิดลูกหลานให้ อบรมขนบธรรมเนียมประเพณีของโปรตุเกสให้เด็กที่เกิดมานับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกและพบว่าในบางโอกาสเมื่อ บิดาที่เป็นชาวโปรตุเกสหมดภารกิจแล้วได้เดินทางกลับบ้านเมืองของตน โดยมิได้รับผิดชอบประการใด ทำให้เด็กที่เกิดมาไม่ได้ รับการศึกษา และไม่ได้มีความเข้าใจในตัวบิดา มารดาจึงต้องรับผิดชอบฝ่ายเดียว สอดคล้องกับงานวิจัยของ *คณะกรรมการ อำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ (2544)* ที่กล่าวว่า คริสต์ ซึ่งมี 2 นิกาย คือ ศาสนาคริสต์ นิกายโปรเตสแตนต์เริ่ม เข้ามาในจังหวัดภูเก็ตโดยมิชชันนารีจากมาเลเซียประมาณ พ.ศ. 2414 โดยใช้ภาษาฮกเกี้ยนในการ สอนศาสนา หลังจากนั้นอีก 4 ปีต่อมา มิชชันนารีวิลเลียม เมย์ โจนาร์ด (William Mae Donald) และมิชชันนารีฟิลิป เจ ฮอคคอร์ท (Philip 1.Focquard) เดินทางจากปีนังมายังจังหวัดภูเก็ต เพื่อประกอบพิธีศีลมหาสนิทให้แก่ชาวภูเก็ต ซึ่ง ขณะนั้นมีผู้นับถือศาสนาคริสต์ในภูเก็ตประมาณ 8 คนจากนั้นอองทีนผู้ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าได้รวบรวมเงินมาซื้อบ้านบริเวณ ถนนกลางใน พ.ศ. 2432เพื่อทำเป็นคริสเตียนสถานสำหรับพบปะของคริสต์ศาสนิกชน เผยแผ่ประกาศข่าวของพระเจ้าสวด มนต์ และประกอบพิธีกรรมทางศาสนา

สรุปผลการวิจัย

1. การเข้ามาของชาติตะวันตกกรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411 พบว่าการเข้ามาของอังกฤษในไทยเริ่มตั้งแต่ ช่วงปลายศตวรรษที่ 18 โดยกัปตันโทมัส ฟอร์เรสต์สำรวจเส้นทางการค้าแถบกลางและปีนัง ต่อมาในรัชสมัยพระพุทธเลิศหล้า นภลัย อังกฤษส่งจอห์น ครอบเฟิร์ตเข้ามาค้าแร่ดีบุก และในรัชกาลที่ 3 เฮอร์ เบอร์นีได้ทำสนธิสัญญาค้าขายกับไทย ในปี พ.ศ. 2368 ทำให้เกิดการค้ากับปีนัง มะละกา และสิงคโปร์ รวมถึงกิจการเหมืองแร่ที่ภูเก็ต ต่อมาในปี พ.ศ. 2398 สนธิสัญญา เบาว์ริงทำให้การค้าขยายตัวและพ่อค้าจากยุโรปเข้ามาซื้อแร่ดีบุกมากขึ้น อีกทั้งได้สร้างสัมพันธกับโปรตุเกสด้านการเมือง การค้า และศาสนา ตามนโยบายของโปรตุเกสที่สนับสนุนให้ชาวโปรตุเกสตั้งถิ่นฐานและแต่งงานกับคนพื้นเมือง โปรตุเกสได้นำ ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกเข้ามาเผยแผ่ในไทย รวมถึงเมืองกลางและเกาะภูเก็ต ต่อมาในปี พ.ศ. 2414 คณะผู้สอน ศาสนาชาวโปรตุเกส นำโดยนายเปเรซ ได้เผยแผ่ศาสนาและตั้งถิ่นฐานในเมืองกลาง นอกจากนี้ ในสมัยอยุธยา โปรตุเกสได้รับ อนุญาตให้สร้างวัดและโบสถ์ทั่วไทย ทำให้บทบาทของโปรตุเกสในไทยขยายตัวมากขึ้น และในช่วงที่แร่ดีบุกเป็นที่ต้องการสูง อังกฤษต้องนำเข้าแร่จากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้มีการทำเหมืองแร่ดีบุกในพื้นที่ต่าง ๆ รวมถึงภูเก็ต พังงา และตะกั่วป่า การทำเหมืองต้องใช้แรงงานจำนวนมาก ส่งผลให้ชาวจีนอพยพเข้ามาทำงาน กัปตันแอตเวิร์ด โทมัส ไมล์ ชาวออสเตรเลียได้รับ สัมปทานเหมืองแร่และก่อตั้งบริษัททุงคาฮาเบอร์ พร้อมคิดค้นเรือดูดแร่ดีบุกลำแรกของโลก ส่งผลให้การผลิตแร่ดีบุกเพิ่มขึ้น อย่างมาก ทำให้เศรษฐกิจของภูเก็ตเติบโตและเฟื่องฟูจากอุตสาหกรรมเหมืองแร่ดีบุก

2. บทบาทของชาติตะวันตกที่มีต่อจังหวัดภูเก็ตการศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411 พบว่าอังกฤษเริ่มเข้ามาทำการค้ากับเมืองกลางตั้งแต่สมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช โดยมี กัปตันฟรานซิส โลท์ ตั้งสำนักงานผูกขาดแร่ดีบุกต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย อังกฤษส่ง จอห์น ครอเฟิร์ต เข้ามาค้าแร่ และในรัชสมัยพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว มีการลงนาม สนธิสัญญา พ.ศ. 2368 กับ เฮนรี เบอร์นี ทำให้เกิดการค้ากับเมืองต่าง ๆ เช่น ปีนัง สิงคโปร์ และมะละกา การลงนาม สนธิสัญญาเบาว์ริง ในปี พ.ศ. 2398 ยิ่งทำให้การค้าเติบโตอย่างรวดเร็ว พ่อค้าชาวตะวันตกหลั่งไหลเข้าสู่ภูเก็ตส่งผลให้ภูเก็ตกลายเป็นเมืองท่าทางการค้าที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การค้าแร่ดีบุกกลายเป็นหัวใจของเศรษฐกิจภูเก็ต ในด้านวัฒนธรรมและศาสนา โดยมีการเจริญสัมพันธไมตรีและเผยแผ่ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก พร้อมทั้งส่งเสริมให้ชาวโปรตุเกสตั้งถิ่นฐานและแต่งงานกับคนพื้นเมือง ในภูเก็ตพบว่าชาวโปรตุเกสบางคนมีบทบาทถึงขั้นเป็นเจ้าของเมือง เช่น ฆราวาสเรอเน่ ชาร์บอนโน และ ซิเอร์ บิลสันนอกจากนี้ ในช่วงปลายสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ชาวออสเตรเลีย เช่น กัปตันแอตเวิร์ด โทมัส ไมล์ส ก็มีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ โดยเป็นผู้คิดค้นและนำเรือดูดแร่ดีบุกมาใช้ในอ่าวทุ่งคา ช่วยเพิ่มผลผลิตและเปลี่ยนโฉมการทำเหมืองในภูเก็ต โดยผลกระทบจากการเข้ามาของชาติตะวันตกไม่เพียงทำให้เศรษฐกิจขยายตัว แต่ยังเกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม มีการนำเทคโนโลยีใหม่เข้ามา และก่อให้เกิดอาคารแบบ “ชิโน-โปรตุเกส” ซึ่งกลายเป็นเอกลักษณ์สำคัญของภูเก็ตจนถึงปัจจุบัน ทั้งยังนำไปสู่การตั้งชุมชนชาวคริสต์ และสร้างคริสเตียนสถานเพื่อใช้ประกอบพิธีทางศาสนาในเมืองกลางอีกด้วย

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการช่วยเหลือและสนับสนุนการศึกษานิพนธ์ในครั้งนี้ โดยเฉพาะอาจารย์ลลิตา ภคเมธาวี และอาจารย์พรณวดี ขำจริง ซึ่งได้ให้คำแนะนำที่มีคุณค่าและให้การสนับสนุนตลอดการดำเนินวิจัย การศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษากิจการเข้ามาของชาติตะวันตกในจังหวัดภูเก็ต และจะเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าในการเผยแพร่ต่อสาธารณะชน เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการเข้ามาของชาติตะวันตกในจังหวัดภูเก็ต

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์นี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจในการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้ามาของชาติตะวันตกในจังหวัดภูเก็ตได้อย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. (2544). *วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์ และภูมิปัญญาจังหวัดภูเก็ต*. กรมศิลปากร.
- ถนน พูนวงศ์. (2556). *ประวัติศาสตร์เมืองภูเก็ต*. โอเดียนสโตร์.
- ประทุม ชุ่มเพ็งพันธุ์. (2544). *ประวัติศาสตร์อารยธรรมภาคใต้ แหล่งประวัติศาสตร์และโบราณคดีสำคัญในประเทศไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 1). สุวีริยาสาส์น.
- ศรีศักร วัลลิโภดม. (2528). *วัฒนธรรมข้ามชาติกับพัฒนาการและการดำรงอยู่ของจังหวัดภูเก็ต* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. บัณฑิต, ไม่ได้ตีพิมพ์. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุนัย ราชภัฏหารักษ์. (2525). *ท้าวเทพกระษัตรี*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). บรรณกิจ
- ส. พลายน้อย. (2523). *ชาวต่างชาติในประวัติศาสตร์ไทย*. บัณฑิตการพิมพ์ หลังวิทยาลัยครูเพชรบุรี
- สภาองค์กรชุมชนตำบลกลมา. (2559). ตามรอยวัฒนธรรม ภูเก็ต. <https://ppcold.blogspot.com/2016/07/>
- สมบุญ แก่นตะเคียน. (2523). *ประวัติเมืองภูเก็ต*. วิทยาลัยครูเพชรบุรี.

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

สุวรรณา อ่อนแก้ว และลลิตา ฤคเมธาวี และพรรณวดี ขำจริง

ได้เข้าร่วมนำเสนอผลงาน เรื่อง

การเข้ามาของชาติตะวันตกในจังหวัดภูเก็ต กรณีศึกษา

ช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411

ในการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ 25

โดยสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริการการศึกษาแห่งประเทศไทย (สพบท.)

สมาคมวิจัยสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย สมาคมวิชาชีพเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ร่วมกับเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU)

วันที่ 26 กรกฎาคม 2568

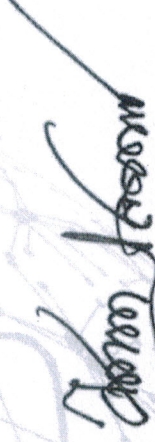
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวรรณ ศุภวิทิพัฒนา

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายมาตรฐานวิชาการ

ประธานคณะกรรมการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุมพล เสม้าขัน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

สุวรรณา อ่อนแก้ว สลิดา ฤคเมธาวี และพรรณวดี ขำจริง

**ได้รับรางวัลการนำเสนอผลงานวิจัยระดับดี ในรูปแบบบรรยาย
สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**

เรื่อง

การเข้ามาของชาติตะวันตกในจังหวัดภูเก็ต

กรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411

ในการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ 25
โดยสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาระดับประเทศ (สพบท.)

สมาคมวิจัยสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย สมาคมวิชาชีพเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ร่วมกับเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU)

วันที่ 26 กรกฎาคม 2568

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวรรณ ศุภวิทิพัฒนา
ผู้อำนวยการบดีฝ่ายมาตรฐานวิชาการ

ประธานคณะกรรมการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุมพล เสมวสินธ์
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ที่ อว ๐๖๑๗/ ว ๓๔๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง
จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาเข้าร่วมนำเสนอผลงานวิจัย

เรียน คุณสุวรรณา อ่อนแก้ว และลลิตา ภคเมธาวี

ตามที่ ท่านได้ส่งผลงานวิจัย เพื่อนำเสนอผลงานวิจัยในงานประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ ๒๕ โดยสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหาร การศึกษาแห่งประเทศไทย (สพบท.) สมาคมวิจัยสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย และสมาคมวิชาชีพเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกับเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) : AI มิติใหม่ แห่งการศึกษาเพื่ออนาคต ในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ส่วนทะเลแก้ว) นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการดำเนินงานจัดงานประชุมฯ ขอแจ้งให้ท่านทราบว่า บทความของท่านได้ผ่านการ พิจารณาจากคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ๓ ท่าน (Peer Review) จากสถาบันที่หลากหลายเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรให้ท่านเข้าร่วมนำเสนอผลงานในงานประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่าย บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ ๒๕ ในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ในรูปแบบการ นำเสนอแบบบรรยาย (ออนไลน์)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวรรณ ศุภวิทิตพัฒนา)
ประธานเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ

กลุ่มสาขาวิชา : มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	รูปแบบนำเสนอ : Online ผ่าน ZOOM MEETING	จำนวนห้องนำเสนอทั้งหมด 4 ห้อง
ห้องที่ 1 : GNRU – HU – 01 วันนำเสนอ : วันเสาร์ที่ 26 กรกฎาคม 2568	 Meeting ID : 785 419 3692 Passcode : 055267200 https://bit.ly/44gDiLx	
ประธานกรรมการ	1. รองศาสตราจารย์ ดร. กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์ คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	
กรรมการ	2. รองศาสตราจารย์ ดร. ณัฏฐ์ดนัย ประเทืองบริบูรณ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	
กรรมการ	3. รองศาสตราจารย์ ดร. อุทัยวรรณ ภูเทษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	
เจ้าหน้าที่ประจำห้อง	นายกฤตดนัย ไทยสง่า	

รหัสบทความ	ชื่อบทความวิจัย	ประเภทการนำเสนอ	เจ้าของบทความวิจัย	เวลา
1. O-HU-01	Th : การจัดการไฟฟ้าด้วยวิถีชุมชนบ้านสามขา : บทวิเคราะห์บนพื้นฐานหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9	บรรยาย	ปิยวดี นิลสนธิ และคณะ	13.00 - 13.15 น.
2. O-HU-04	Th : การเข้ามาของชาติตะวันตกในจังหวัดภูเก็ต กรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411	บรรยาย	สุวรรณา อ่อนแก้ว และคณะ	13.15 - 13.30 น.
3. O-HU-05	Th : บทบาทของภูเก็ตในฐานะเมืองท่าสำคัญของภูเก็ตในปี พ.ศ. 2325 (ค.ศ. 1782)	บรรยาย	อรรถชัย คงชาติ และคณะ	13.30 - 13.45 น.
4. O-HU-07	Th : การศึกษาวัฒนธรรม มวยกาหยง ของชุมชนชาวเลบ้านราไวย์	บรรยาย	มุกดา ไชยคำ และคณะ	13.45 - 14.00 น.
5. O-HU-15	Th : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต	บรรยาย	สุทธิพงศ์ พรหมน้อย และคณะ	14.00 - 14.15 น.
6. O-HU-19	Th : ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาคุณภาพตามหลักทฤษฎีใหม่ ประยุกต์สู่ “โคก หนอง นา โมเดล”	บรรยาย	วิภาวัญ สุวรรณัง	14.15 - 14.30 น.
7. O-HU-24	Th : การคุ้มครองสิทธิเจ้าของร่วมอาคารชุดในกรณีการเก็บรวบรวมข้อมูลชีวภาพโดยนิติบุคคลอาคารชุดเพื่อควบคุมการเข้าออกอาคาร : ศึกษาการปรับใช้ข้อยกเว้นของความยินยอมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562	บรรยาย	คณาธิป ทองรวีวงศ์ และคณะ	14.30 - 14.45 น.
8. P-HU-01	Th : การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะพลาสติกด้วยกระบวนการอีโคบริก ในตำบลโคกสลุด อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก	โปสเตอร์	ปณณดา ทะรังศรี และคณะ	14.45 - 15.00 น.